

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 26.5.2021 ve věci odsouzeného: ■■■■■■■■ narozen ■■■■■■■■ t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Vazební věznici Litoměřice, o stížnosti odsouzeného proti usnesení Okresního soudu v České Lípě ze dne 12. 4. 2021, č. j. 3 PP 32/2021-26,

takto:

Podle § 149 odst. 1 písm. a) tr. řádu se napadené usnesení **zrušuje** a nově se **rozhoduje** tak, že se **odsouzený** ■■■■■■■■ narozený ■■■■■■■■ t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Vazební věznici Litoměřice, podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku **podmíněně propouští** z výkonu trestů odnětí svobody

- v trvání 24 měsíců uloženého rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 15. 1. 2019 č. j. 23 T 3/2013-214
- v trvání 2 měsíců uloženého rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 31. 10. 2018 sp. zn. 18 T 86/2017
- v trvání 24 měsíců uloženého rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 9. 4. 2019 č. j. 23 T 208/2016-235

Podle § 89 odst. 1 tr. zákoníku se odsouzenému stanoví zkušební doba v trvání **3 let**.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením rozhodl okresní soud tak, že se podle § 88 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku zamítá žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 24 měsíců, jenž mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 15. 1. 2019 č. j. 23 T 3/2013-214 pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a další sbíhající se trestné činy; v trvání 2 měsíců, jenž mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 31. 10. 2018 sp. zn. 18 T 86/2017 pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku; a v trvání 24 měsíců, jenž mu byl uložen rozsudek Okresního soudu v Děčíně ze dne 9. 4. 2019 č. j. 23 T 208/2016-235 pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku a další sbíhající se trestné činy.
2. Proti uvedenému usnesení podal bezprostředně po jeho vyhlášení odsouzený stížnost. V dodatečném odůvodnění stížnosti poukazoval na to, že po dobu výkonu trestu nebyl kázeňsky trestán a byl 8krát odměněn. Je v první skupině vnitřní diferenciaci, stanovený program zacházení byl hodnocen 9krát, z toho v osmi případech byly cíle naplněny v celém rozsahu. Okresní soud svou argumentaci založil na tom, že odsouzený má 19 záznamů v trestním rejstříku a na konstatování o nedostacích v oblasti dodržování pořádku a kázně, avšak zcela opomenul pozitivní poznatky ohledně chování odsouzeného. Nemá být hodnocena trestní minulost odsouzeného, avšak je nutno zkoumat, zda odsouzený od doby nástupu výkonu trestu změnil hodnotový systém a zda z jeho chování a výsledků lze seznat to, zda u něj lze předpokládat, že v budoucnu povede řádný život. Právě posledně zmíněná hypotéza je neadekvátně hodnocena soudem prvního stupně, a odsouzený tak neví a nemůže

ani v rámci nápravy předpokládat, jakým způsobem má své chování změnit, aby prokázal, že v budoucnu povede řádný život. Odůvodnění soudu prvního stupně je v této části nepřezkoumatelné a neguje smysl a účel trestu. Vzhledem k trestní minulosti odsouzeného by tak bylo možno tvrdit, že k jeho nápravě nemůže dojít a nebudou nikdy splněny podmínky pro jeho podmíněné propuštění, neboť obsah jeho rejstříku trestů se nijak nezmění. Právě skutečnost, že odsouzený je hodnocen na základě skutečností, které nemůže nijak změnit, se jeví jako nespravedlivé. Odsouzený poukazoval na nálezy Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2201/16, podle něhož důvod k zásahu Ústavního soudu je dán tehdy, pokud obecné soudy paušálně vyloučí možnost podmíněného propuštění pro určitého odsouzeného, a to navíc pouze na základě jeho trestní minulosti, bez zohlednění případné následné proměny a nápravy odsouzeného, k níž mohlo dojít ve výkonu trestu odnětí svobody, a dalších relevantních aktuálních informací o odsouzeném. Odsouzený poukazoval na to, že institut podmíněného propuštění z trestu odnětí svobody je formulován jako nenárokový, přesto má být otevřen všem odsouzeným, vč. odsouzených k výjimečným trestům a odsouzených – recidivistů. Podmíněné propuštění ve spojení s doprovodnými opatřeními představuje významný prostředek k dovršení nápravy a resocializace odsouzeného na svobodě. Uvedené skutečnosti okresní soud zcela opomíjí a po seznámení s opisem z evidence rejstříku trestů nad odsouzeným zlomil hůl a fakticky vyloučil možnosti nápravy. Odsouzený navrhoval, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a jeho žádosti bylo vyhověno.

3. Krajský soud z podnětu včas a řádně podané stížnosti přezkoumal podle ust. § 147 odst. 1 tr. řádu správnost výroku napadeného usnesení, jakož i správnost řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.
4. Pokud jde o průběh řízení před okresním soudem, pak nebylo zjištěno žádné pochybení či procesní vady. Okresní soud rozhodoval ve veřejném zasedání, k němuž s dostatečným předstihem předvolal odsouzeného, konaného veřejného zasedání se zúčastnil rovněž státní zástupce a obhájce odsouzeného. Obdobně ani z průběhu veřejného zasedání dokumentovaného písemným protokolem nebyla zjištěna žádná procesní pochybení soudu prvního stupně.
5. Podle **§ 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku** soud může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného a odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.
6. Předně je nutno konstatovat, že odsouzený splňuje podmínku vykonání potřebné délky uloženého trestu odnětí svobody, když počátek výkonu trestu se u odsouzeného počítá od 25. 10. 2018 a předpokládaný výstup z výkonu trestu byl stanoven na 28. 2. 2022.
7. Okresní soud v rámci napadeného usnesení dospěl k závěru, že odsouzený nesplňuje další podmínky pro podmíněné propuštění z výkonu trestu, neboť jednak vykazuje nedostatky v dodržování pořádku a kázně, a jsou tak u něj dány rezervy, jak zlepšit hodnocení z výkonu trestu, a jednak od něj s ohledem na stupeň jeho trestněprávní narušenosti nelze očekávat to, že by na svobodě vedl řádný život.
8. Pokud jde o aktuální výkon trestu, pak je patrné, že odsouzený je na území ČR ve výkonu trestu odnětí svobody poprvé. Z hodnotící zprávy věznice je patrné, že odsouzenému bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

uděleno 8 kázeňských odměn, podmínky pro jejich udělení si vytvářel postupně, k jeho chování nejsou výrazné připomínky. Stanovený program plnil v osmi případech z devíti hodnocení, pouze v jednom případě v období od 14. 12. 2020 do 14. 3. 2021 cíle plněny nebyly v oblasti pořádku a kázně, když k odsouzenému byl evidován negativní poznatek za pohyb bez roušky mimo celu. Odsouzený ve výkonu trestu absolvoval standardizovaný program 3Z a spolupracuje s organizacemi Člověk v tísni o.p.s., a Charita Česká Kamenice.

9. K osobě odsouzeného lze uvést, že tento je osobou výrazně trestně právně narušenou, když má v opisu z rejstříku trestů (dále jen ORT) evidováno 19 záznamů, z nichž významná část je ovšem ve vztahu souhrnnosti, a dále 5 záznamů týkajících se odsouzení v rámci EU. Odsouzený je ovšem v přímém výkonu trestu odnětí svobody poprvé, když vykonává trest z naprosté většiny svých odsouzení (konkrétně souhrnný trest z odsouzení ad – 4,5,6,8,9,14 ORT, samostatný trest z odsouzení ad-13 ORT a další souhrnný trest z odsouzení ad-7,10,12,15,17,18 ORT). V posuzovaném případě krajský soud tedy nemůže odhlédnout od skutečnosti, že u odsouzeného se jedná o první přímý výkon trestu odnětí svobody, a je nutno zdůraznit, že dosavadní relativně citelný výkon trestu, v sobě zahrnuje nejen prvek preventivně výchovného, ale rovněž již prvek výrazně represivního působení na osobu odsouzeného.
10. Odvolací soud je toho názoru, že dosavadní řádný způsob výkonu trestu v posuzovaném případě již umožňuje přijetí závěru o tom, že odsouzený svým dlouhodobým chováním ve výkonu trestu prokazuje dostatečnou míru polepšení se. Odsouzený nebyl kázeňsky trestán, byl opakovaně kázeňsky odměněn, plní, byť s drobným zakolísáním, program zacházení, po značnou dobu je zařazen v nejpříznivější skupině vnitřní diferenciaci, prokazuje iniciativu, pokud jde o práce ve prospěch oddílu. Krajský soud rovněž nemůže opomenout fakt, že odsouzený zahájil spolupráci organizací Člověk v tísni o.p.s. a Charita Česká Kamenice, předložil příslib práce a ubytování. Lze shrnout, že odsouzený v průběhu aktuálního výkonu trestu odnětí svobody vyvinul, byť stále s jistými rezervami stran ústrojové kázně a pořádku, značné úsilí k prokázání své nápravy a své snahy o řádné vedení svého budoucího života. V kontextu těchto skutečností a s ohledem na dosavadní bezproblémový výkon prvního trestu odnětí svobody v životě odsouzeného tak odvolací soud má za to, že odsouzený svým dosavadním chováním ve výkonu trestu odnětí svobody prokázal polepšení, a lze mu dát, byť hraničně, šanci osvědčit, že jeho proklamace o řádnosti jeho dalšího budoucího života jsou myšleny vážně. Je navíc patrné, že na odsouzeného bude dále ještě výchovně působeno v souvislosti s jeho předáním do [REDAKCE] ohledně něhož bylo rozhodováno ve věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 6 Nt 121/2019. Až následně pak bude na odsouzeném, aby prokázal, že změna jeho postojů je trvalá a neměnná.
11. V kontextu těchto skutečností tak odvolací soud má za to, že odsouzený svým chováním ve výkonu trestu odnětí svobody prokázal polepšení, a i přes jeho trestní minulost od něj lze, byť hraničně, očekávat, že v budoucnu povede řádný život a nebude se dopouštět další trestné činnosti. Odvolací soud tak uzavírá, že v případě odsouzeného shledal splnění všech podmínek dle ust. § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku pro jeho podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. S ohledem na tyto skutečnosti tedy odvolací soud z podnětu stížnosti odsouzeného postupem dle ust. § 149 odst. 1 písm. a) tr. řádu napadené usnesení okresního soudu zrušil a za situace, kdy shledal, že odsouzený v současné době splňuje všechny podmínky pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody ve smyslu ust. § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, současně rozhodl o podmíněném propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto usnesení. S ohledem na trestněprávní narušenost odsouzeného dokumentovanou opisem z rejstříku trestů, k níž se odvolací soud vyjádřil shora v odůvodnění rozhodnutí, byla odsouzenému současně stanovena zkušební doba v trvání 3 let.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andrašová.

12. Závěrem odvolací soud doplňuje, že bude na odsouzeném, aby svým dalším chováním v průběhu zkušební doby osvědčil, že ke splnění účelu ukládaného trestu došlo již v důsledku výkonu zákonem stanovené části trestu odnětí svobody. Sankcí za porušení povinnosti vést řádný život ve zkušební době je pak rozhodnutí soudu o výkonu zbytku trestu odnětí svobody v intencích ust. § 91 odst. 1 tr. zákoníku, v důsledku čehož by na odsouzeného bylo nadále možno působit výkonem zbytku trestu odnětí svobody.

13. S přihlédnutím k ust. § 140 odst. 1 písm. a) tr. řádu byl odvolacím soudem dán příkaz k propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody, a to dne 26. 5. 2021.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Liberec dne 26.05.2021

Mgr. Roman Buchal, v. r.
předseda senátu